

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o storitvah na notranjem trgu obsega:

- Zakon o storitvah na notranjem trgu – ZSNT (Uradni list RS, št. 21/10 z dne 15. 3. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1L (Uradni list RS, št. 75/23 z dne 10. 7. 2023).

ZAKON

O STORITVAH NA NOTRANJEM TRGU (ZSNT)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa splošna pravila, ki urejajo izvajanje pravice do svobode ustanavljanja ponudnikov storitev in prostega čezmejnega opravljanja storitev ob hkratnem zagotavljanju visoke ravni kakovosti storitev.

(2) Ta zakon določa tudi pravila o upravnem sodelovanju državnih organov Republike Slovenije s pristojnimi organi v drugih državah članicah Evropske unije in državah članicah Evropskega gospodarskega prostora glede nadzora nad ponudniki storitev.

(3) S tem zakonom se v slovenski pravni red delno prenašata naslednji direktivi Evropske unije:

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2006/123/ES z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/123/ES) in
- Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. julija 2017 o določenih vidikih prava družb (kodificirano besedilo) (UL L št. 169 z dne 30. 6. 2017, str. 46), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L št. 22 z dne 22. 1. 2021, str. 1).

2. člen

(področje uporabe zakona)

(1) Ob upoštevanju omejitev iz 3. in 4. člena tega zakona, se ta zakon uporablja za izdajo dovoljenj, potrebnih za začetek opravljanja storitev, in za prosto čezmejno opravljanje storitev, s strani ponudnikov storitev s sedežem v državah članicah.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ta zakon ne ureja:

- liberalizacije gospodarskih javnih služb in drugih storitev splošnega gospodarskega pomena, njihovega organiziranja in financiranja ter posebnih obveznosti, ki veljajo za njihovo izvajanje;
- privatizacije javnih subjektov, ki opravljajo te storitve;
- odprave monopolov pri opravljanju storitev in državnih pomoči, za katere veljajo pravila Evropske unije o konkurenci, ter
- posebnih in izključnih pravic za izvajanje storitev splošnega gospodarskega pomena.

3. člen

(splošne in področne izključitve)

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

- negospodarske storitve splošnega pomena;
- storitve, katerih bistvena značilnost je finančna storitev bančništva, kreditiranja, zavarovalništva in pozavarovalništva, pokojnin ali rent, vrednostnih papirjev, naložbenih skladov, opravljanje plačil, naložbenega svetovanja, vključno s storitvami, ki jih urejajo predpisi o bančništvu, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve, katerih bistvo ni finančna storitev (npr. operativni lizing);
- zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev skladno z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve enotne kontaktne točke;
- storitve, katerih bistvena značilnost je prevoz: storitve zračnega prevoza, pristaniške storitve, storitve morskega in rečnega prevoza, cestnega in železniškega prevoza, taksi storitve ali storitve prevoza bolnikov, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve, katerih bistvo ni prevozništvo, npr. dejavnost vlečnih služb, avtošol itd.;
- storitve agencij za začasno zaposlovanje, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve iskanja in najemanja delovne sile;
- zdravstvene storitve, katerih bistvena značilnost je zdravljenje pacienta, kakor so diagnoze, ohranjanje zdravja ali zdravljenja, ki jih opravljajo zdravniki pacientom in ki so

predmet reguliranega poklica zdravnik ali zdravstveni delavec, ne glede na to, ali se opravljajo v okviru zdravstvenega varstva ali ne, in ne glede na način njihovega organiziranja in financiranja ali na njihov javni ali zasebni značaj, ne glede na to, ali gre za bolnišnično ali izvenbolnišnično zdravljenje, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve, ki se ne uvrščajo v reguliran poklic zdravnika ali zdravstvenih delavcev in njihova značilnost ni v namenu neposrednega zdravljenja pacientov, temveč zgolj sproščanje, boljše počutje, boljša fizična kondicija ipd., ki se lahko opravljajo brez posebnih poklicnih kvalifikacij ali se opravljajo za zdravstvene ustanove ali zdravstvene delavce. V to izjemo niso zajete veterinarske storitve;

- avdiovizualne storitve, vključno s kinematografskimi, ne glede na način njihove produkcije, distribucije in prenašanja, ter radijsko oddajanje, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve, katerih glavna značilnost ni predvajanje gibljivih podob, z ali brez zvoka, kakor so npr. storitve oglaševanja pri kinematografskih predstavah;
- storitve iger na srečo, pri katerih gre za denarne vloške, vključno z loterijo, igralništvom v kazinojih in stavami, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo storitve iger na srečo, katerih namen ni nagrajevati, ali kjer je nagrada zgolj brezplačna igra na srečo ali promocijske igre;
- dejavnosti, povezane z izvajanjem storitev javne oblasti, kakor to določa 45. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- socialne storitve v zvezi s socialnimi stanovanji, otroškim varstvom in podporo družinam in osebam, ki potrebujejo trajno ali začasno pomoč, ki jih zagotavlja država, od nje pooblaščenih ponudnikov ali od nje priznane dobrodelne organizacije, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo npr. tovrstne storitve zasebnih ponudnikov brez pooblastila državnih organov;
- storitve fizičnega varovanja in nadzora lastnine ter stavb ali varovanja ljudi, pri čemer se v to izjemo ne uvrščajo tiste tovrstne storitve, kjer varovanje ne pomeni bistvene značilnosti storitve, kakor so npr. prodaja ali namestitve tehnične opreme za varovanje ali nadzor;
- storitve notarjev in izvršiteljev, ki so bili imenovani s formalnim pravnim javnim aktom, ne glede na to, ali gre za storitve izvajanja javne oblasti ali ne;
- področje obdavčevanja, kar pa ne vključuje storitev davčnega svetovanja.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na prosto opravljanje storitev, se ne uporabljajo:

1. za storitve splošnega gospodarskega pomena, ki jih v Republiki Sloveniji izvajajo ponudniki s sedežem v drugi državi članici, med drugim:
  - na področjih poštne sektorja, opredeljenega v skladu z zakonom, ki ureja poštne storitve;
  - na področju storitev elektroenergetskega sektorja v skladu z zakonom, ki ureja energetiko;
  - na področju storitev oskrbe s plinom v skladu z zakonom, ki ureja energetiko;
  - za storitve v zvezi z distribucijo vode in oskrbe z njo ter za storitve odstranjevanja odpadnih voda;
  - za storitve ravnanja z odpadki;

2. storitve, ki jih opravljajo napoteni delavci, v skladu z zakoni, ki urejajo mednarodno zasebno pravo, delovna razmerja, zaposlovanje in delo tujcev ter zaposlovanje in zavarovanje za primer brezposelnosti;
3. za zadeve, ki se opravljajo po predpisih, ki urejajo varstvo osebnih podatkov;
4. za storitve, ki jih urejajo prepisi o odvetništvu;
5. za storitve sodne izvršbe;
6. za zadeve, ki jih urejajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij državljanom držav članic, vključujoč vse tiste zahteve ali pogoje, ki določeno dejavnost ali storitve omejujejo na posamezne poklice;
7. za vse zadeve, ki jih ureja Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. 6. 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 149 z dne 5. 7. 1971, str. 2);
8. za upravne formalnosti, ki jih morajo upravičenci upoštevati v zvezi s prostim gibanjem oseb in njihovim bivališčem v Republiki Sloveniji, ki jih urejajo predpisi o tujcih, o osebni izkaznici, o zaposlovanju in delu tujcev in o prijavi prebivališča;
9. za zadeve v zvezi z državljani tretjih držav, ki vstopijo v Republiko Slovenijo zaradi opravljanja storitev, in možnosti Republike Slovenije, da od državljanov tretjih držav, ki ne spadajo v režim medsebojnega priznavanja iz 21. člena Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, (UL L št. 239 z dne 22. 9. 2000, str. 19), nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1160/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah glede dostopa služb držav članic, odgovornih za izdajanje potrdil o registraciji vozil, do schengenskega informacijskega sistema (UL L št. 191 z dne 22. 7. 2005, str. 18), zahtevajo vizum ali dovoljenje za bivanje, ali možnost, da od državljanov tretjih držav zahtevajo, da pristojne organe v Republiki Sloveniji obvestijo o svojem prihodu na dan prihoda ali po prihodu;
10. za storitve v zvezi s pošiljkami odpadkov v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzorovanju in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL L št. 30 z dne 6. 2. 1993, str. 1), nazadnje spremenjena z Odločbo 94/721/ES z dne 21. 10. 1994 (UL L št. 288 z dne 9. 11. 1994, str. 36);
11. za področje urejanja avtorske in sorodnih pravic, pravic iz registriranih topografij polprevodniških vezij ter pravic industrijske lastnine, pri čemer v to izjemo niso vključene storitve, ki se nanašajo na pravice intelektualne lastnine (npr. storitve patentnih zastopnikov ali zastopnikov za znamke in modele);
12. za storitve v zvezi z akti, za katere predpisi določajo obvezno storitev notarja;
13. za zadeve, ki jih urejajo predpisi o revidiranju;
14. za storitve registracije vozil, zakupljenih v drugi državi članici, pri čemer ta izjema ne velja za storitve občasnih ali kratkoročnih zakupov, kakor je storitev najema avtomobilov;
15. za zadeve glede pogodbenih in nepogodbenih obveznosti iz civilnih razmerij glede uporabe prava, vključno z obliko pogodb, določeno v skladu s predpisi, ki urejajo mednarodno zasebno pravo.

4. člen

(področja, na katera uporaba zakona ne posega)

Ta zakon ne posega v:

- ukrepe zaščite ali spodbujanja kulturne ali jezikovne raznolikosti ali raznovrstnosti sredstev javnega obveščanja;
- pravila delovnega prava in na katero koli zakonsko ali pogodbeno določbo v zvezi z zaposlitvenimi pogoji, delovnimi pogoji, vključno z varnostjo in zdravjem pri delu, ter razmerjem med delodajalci in delojemalci;
- pravila o socialni varnosti;
- uveljavljanje temeljnih človekovih pravic;
- pravice do pogajanj, sklepanja in izvajanja kolektivnih pogodb ter pravico do stavke in drugih načinov uveljavljanja pravic delavcev.

5. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. »država članica« je država članica Evropske unije in država članica Evropskega gospodarskega prostora;
2. »država članica ustanovitve« je država članica, v kateri ima ponudnik čezmejne storitve sedež;
3. »država članica opravljanja storitve« pomeni državo članico, v kateri opravlja storitev ponudnik s sedežem v drugi državi članici;
4. »diskriminacija« pomeni vsako diskriminacijo, pravno ali dejansko, neposredno ali posredno, na podlagi državljanstva, prebivališča ali sedeža;
5. »negospodarske storitve splošnega pomena« so storitve, ki se ne opravljajo zaradi pridobivanja gospodarskih koristi in so v pristojnosti države ali lokalne samouprave, kakor so policija, sodstvo, zakonsko določeni sistemi socialne varnosti in podobne storitve, kjer gre za posebno vrsto dejavnosti; običajno se sredstva za te dejavnosti zagotavljajo iz proračuna in so odvisne zgolj od javnega financiranja;
6. »neposredno in posebno tveganje« pomeni tveganje, ki izhaja neposredno iz opravljanja storitve;
7. »pomembni razlogi v javnem interesu« pomenijo razloge, ki jih kot takšne priznava sodna praksa Sodišča Evropske unije, vključno z naslednjimi razlogi: javni red, javna varnost, javna zaščita, javno zdravje, ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti,

varstvo potrošnikov, prejemnikov storitev in delavcev, zagotavljanje poštenih poslovnih transakcij, boj proti goljufijam, zloraba pravic, varstvo okolja, zdravje živali, varstvo pravic intelektualne lastnine, ohranjanje nacionalne zgodovinske in umetnostne dediščine ter uresničevanje ciljev socialne in kulturne politike;

8. »ponudnik storitev« pomeni vsako fizično osebo, ki je državljan ali državljanica države članice, ali vsako pravno osebo, ustanovljeno po pravu držav članic, z registrskim sedežem v državah članicah, osrednjo upravo ali osrednjim delovanjem na območju Evropske unije, kakor pravne in fizične osebe določa 48. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki ponuja ali opravlja storitev;
9. »tržna komunikacija« pomeni vsako obliko komuniciranja, namenjenega neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe gospodarske družbe, organizacije ali osebe, ki opravlja trgovinsko, industrijsko ali obrtno dejavnost ali reguliran poklic. Pri tem se ne šteje, da predstavljajo tržno komunikacijo zgolj informacije, ki omogočajo gospodarskim družbam, organizacijam ali osebam neposreden začetek opravljanja dejavnosti, kar vključuje zlasti ime domene ali naslov elektronske pošte, in tudi netržne komunikacije v zvezi z blagom, storitvami ali podobo gospodarske družbe, organizacije ali osebe, ki so zbrana neodvisno, zlasti kadar se dajejo brez finančnega nadomestila;
10. »prejemnik storitev« pomeni vsako fizično osebo, ki je državljan ali državljanica države članice ali tretje države, ki ima pravice ali izvedene pravice po pravilih Evropske unije, vključno s potrošniki, ali vsako pravno osebo, ustanovljeno na območju Evropske unije, kakor to določa 48. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki v poklicne ali nepoklicne namene uporablja ali želi uporabljati storitev;
11. »samozaposlena« oseba pomeni fizično osebo, skladno z 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki ne opravlja dejavnosti v podrejenem razmerju in za to prejme plačilo;
12. »čezmejne storitve« so tiste storitve, ki niso omejene samo na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer je čezmejnost pri ponudniku ali prejemniku storitev, ki sta iz druge države članice, ali če se storitev opravi v drugi državi članici, ne glede na to, da prejemnik ali ponudnik storitev nista iz druge države članice;
13. »potrošnik ali potrošnica« (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) pomeni fizično osebo, ki pridobiva ali uporablja storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti;
14. »pristojni organ« pomeni vsako telo ali organ, ki nadzoruje ali pravno ureja storitvene dejavnosti, in vključuje zlasti upravne in druge državne organe, vključno s sodišči, organe lokalnih skupnosti in tista poklicna združenja, zbornice ali druge poklicne organizacije, ki v okviru svoje pravne avtonomije kolektivno urejajo začetek opravljanja ali opravljanje storitev;
15. »regulirani poklic« pomeni poklicno dejavnost ali skupino poklicnih dejavnosti po predpisih o priznavanju poklicnih kvalifikacij;
16. »sedež ponudnika« je tisti kraj, kjer ponudnik storitev, ne glede na kraj ustanovitve ali registracije, dejansko izvaja dejavnost za nedoločen čas, pri čemer je treba upoštevati tudi:
  - za sedež ponudnika se šteje kraj, kjer se dejansko izvaja dejavnost tudi, če se družba ustanovi za določen čas ali če najame prostor ali infrastrukturo, ki ji omogoča opravljanje dejavnosti;
  - za sedež ponudnika se šteje tudi kraj, kjer se dejansko izvaja dejavnost, kadar je izdano časovno omejeno dovoljenje za izvajanje samo določenih storitev;

- za sedež ni treba ustanoviti podružnice, izpostave, enote ali agencije, temveč zadostuje prostor, ki ga upravlja osebje ponudnika storitev ali neodvisna oseba, ki je trajno pooblaščen delovati v imenu in za račun ponudnika storitev;
  - zgolj poštni nabiralnik še ne šteje za sedež, razen kadar to zadošča za ustanovitev;
  - kadar ima ponudnik storitev več sedežev, se za uporabo pravil tega zakona šteje, da je sedež ponudnika tisti, kjer se storitev dejansko opravlja, če pa je sedežev več, se šteje, da je sedež ponudnika kraj, kjer je središče dejavnosti ponudnika storitev v zvezi s storitvijo, ki je predmet presoje ali na katero se veže odločanje po tem zakonu;
17. »storitev« pomeni, skladno z 49. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, vsako posamično gospodarsko oziroma pridobitno ali samozaposlitveno aktivnost, ki jo, praviloma za plačilo, opravlja ponudnik storitev, ki je lahko pravna ali fizična oseba. Proizvodnja blaga se ne šteje za storitev, vendar pa se za storitev štejejo posamezne aktivnosti, potrebne za proizvodnjo in trženje blaga;
  18. »storitve javne oblasti« so v skladu s 45. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije in so storitve, pri katerih ne gre za značilnosti civilnih razmerij in pri katerih gre za poseben oblastni položaj, ki izhaja iz suverenih pristojnosti države, in tistemu, ki jo izvaja, daje možnost izvajanja oblasti nad posamezniki. Storitve javne oblasti se ne presojujejo po merilu vrste in značilnosti dejavnosti in se mednje ne uvrščajo storitve, ki so zgolj pomožne, pripravljalne ali tehnične, ki omogočajo, da se storitev javne oblasti sploh lahko uporabi;
  19. »tveganje za zdravje in varnost« pomeni v zvezi s prejemnikom storitev ali tretjo osebo tveganje, ki bi lahko povzročilo smrt ali resne telesne poškodbe;
  20. »ustanovitev« pomeni dejansko izvajanje storitvene dejavnosti po 43. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki jo izvaja ponudnik storitev za nedoločen čas in s stalno infrastrukturo, kjer se dejavnost opravljanja storitev dejansko izvaja. Domneva se tudi, da gre za ustanovitev ponudnikov storitev v Republiki Sloveniji, če ne gre zgolj za posamezne storitve, ob upoštevanju večje ali manjše stopnje pogostnosti, rednosti opravljanja dejavnosti in stopnje vpetosti ponudnika storitev na trg posameznih storitev v Republiki Sloveniji, ne glede na sedež ponudnika ali na infrastrukturo;
  21. »zahteva« pomeni vsako obveznost, prepoved, pogoj ali omejitev v predpisih Republike Slovenije, ali drugih predpisih držav članic ali posledično iz sodne prakse, upravnih praks ali predpisov poklicnih združenj ali iz kolektivnih pravil poklicnih združenj ali drugih poklicnih organizacij, sprejetih pri izvajanju dejavnosti na podlagi njihove pravne avtonomije, pri čemer predpisi, določeni s kolektivnimi pogodbami, ki so jih sklenili socialni partnerji, ne veljajo kot zahteve po tem zakonu;
  22. »zavarovanje poklicne odgovornosti« pomeni zavarovanje, ki ga ponudnik storitev sklene v zvezi z morebitno odgovornostjo do prejemnikov storitev in po potrebi do tretjih oseb, za nevarnosti, ki izhajajo iz opravljanja storitve.

II. UPRAVNA POENOSTAVITEV POSTOPKOV IN POGOJEV ZA ZAČETEK IN OPRAVLJANJE STORITEV

6. člen

(presoja dokumentov)

(1) Pristojni organi pri presoji dokumentov, ki v drugih državah članicah veljajo kot dokaz za izpolnjevanje zahtev, upoštevajo te dokumente za enakovredne dokumente, ki veljajo v Republiki Sloveniji, če je iz njihove vsebine razvidno, da je zahteva izpolnjena.

(2) Pristojni organi ne smejo zahtevati izvornika, overjene kopije ali overjenega prevoda dokumenta iz druge države članice, razen v primerih, določenih s predpisi Evropske unije, ali kadar je taka zahteva utemeljena s pomembnimi razlogi v javnem interesu.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pristojni organi zahtevajo neoverjeni prevod dokumentov v slovenščino, na območju občin, v katerih živi italijanska in madžarska narodna skupnost, pa tudi v italijanščino ali madžarščino.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za naslednje dokumente:

- dokumente glede priznavanja poklicnih kvalifikacij po predpisih o priznavanju kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev ali reguliranih poklicnih dejavnosti;
- dokumente glede postopkov javnega naročanja iz četrtega poglavja Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 128/06 in 16/08);
- dokumente iz 34.a in 34.b člena Zakona o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/93, 24/96 – odločba US, 24/01, 54/08 in 35/09);
- dokumente gospodarskih družb, ki se nanašajo na zaščitne ukrepe za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom 58. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- dokumente glede podružnic po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in zakonu, ki ureja vpis v sodni register.

7. člen

(enotna kontaktna točka)

(1) Enotna kontaktna točka je sistem organizacijskih in tehničnih ukrepov, ki na enem mestu zagotavlja ustrezne informacije in pomoč za ponudnike in prejemnike storitev ter omogoča komunikacijo med pristojnimi državnimi organi in ponudniki storitev pri izvajanju postopkov za izdajo dovoljenj, kot so postopki za začetek opravljanja dejavnosti storitev, zlasti vse vloge, potrebne za pridobitev dovoljenj pristojnih organov, vpise v registre, sezname ali zbirke podatkov ali vloge za registracijo pri poklicnih združenjih ali zbornicah.

(2) Ponudnikom in prejemnikom storitev ter drugim uporabnikom so na enotni kontaktni točki dostopne naslednje informacije:

- informacije o zahtevah in pogojih za ponudnike storitev s sedežem na ozemlju Republike Slovenije, vključno za gospodarske družbe in podružnice tujih podjetij, zlasti zahteve v

zvezi s postopki, vključno s spletnimi postopki, in formalnostmi, ki morajo biti opravljeni za začetek opravljanja in opravljanje storitev, ter zahteve za identifikacijo oseb v teh postopkih, uporabo posebnega obrazca družbene pogodbe in akta o ustanovitvi in jezikov ter pristojbinami;

- informacije po določbah zakona, ki ureja gospodarske družbe, o pogojih za imenovanje osebe za člana organa vodenja ali nadzora ali upravnega odbora ali izvršnega direktorja, ki ni član upravnega odbora, ali poslovodjo, o nalogah in pristojnostih teh organov ter o organih, pristojnih za vodenje in upravljanje podatkov o okoliščinah, ki nasprotujejo njenemu imenovanju za člana organa vodenja ali nadzora ali upravnega odbora ali izvršnega direktorja, ki ni član upravnega odbora, ali poslovodjo;
- podatki, potrebni za navezavo stika s pristojnimi organi, vključno s podatki o organih, odgovornih za zadeve v zvezi z opravljanjem storitev;
- informacije o sredstvih in pogojih za dostop do javnih registrov in zbirk podatkov o ponudnikih storitev in storitvah;
- informacije o pravnih sredstvih v primeru spora med pristojnimi organi in ponudnikom ali prejemnikom storitev ali med ponudnikom in prejemnikom storitev ali med ponudniki storitev;
- podatki, potrebni za navezavo stika z združenji, društvi, zbornicami ali organizacijami, ki niso pristojni organi, pri katerih lahko ponudniki in prejemniki storitev dobijo praktično pomoč.

(3) Splošne informacije o razlagi in uporabi zahtev iz prve alineje prejšnjega odstavka nudijo na zahtevo ponudnikov in prejemnikov storitev tudi pristojni organi, ki dovoljenja izdajajo.

(4) Informacije pristojnih organov ponudnikom in prejemnikom storitev niso pravno svetovanje v posameznih primerih, temveč se obveznost zagotavljanja dostopa do informacij nanaša na splošne informacije, ki morajo biti jasne in nedvoumne, lahko dostopne najmanj v elektronski obliki in na daljavo. Za redno posodabljanje informacij so odgovorni pristojni organi.

(5) Določbe o enotni kontaktni točki ne posegajo v delitev pristojnosti med pristojnimi državnimi organi ali med enotno kontaktno točko ter državnimi organi.

(6) Pristojni organi v največ 15 dneh preko enotne kontaktne točke odgovorijo na vsako zahtevo za informacijo in pomoč iz tretjega odstavka tega člena. Prosilca na enak način in v enakem času obvestijo tudi ob nepravilni ali neutemeljeni zahtevi.

(7) Informacije na enotni kontaktni točki so zagotovljene v uradnem jeziku Republike Slovenije, če pa je glede na okoliščine primera mogoče in če informacije obstajajo v tujem jeziku, se informacije zagotavljajo tudi v tujem jeziku.

(8) Vlada z uredbo predpiše podrobnejša pravila o delovanju in upravljanju enotne kontaktne točke. Določijo se tudi načini zagotavljanja informacij v tujem jeziku in možnosti pomoči uporabnikom pri uporabi enotne kontaktne točke.

8. člen

(postopki po elektronski poti)

(1) Vsi postopki v zvezi z začetkom opravljanja in opravljanjem storitev se lahko opravijo po elektronski poti preko enotne kontaktne točke in pri pristojnih državnih organih, pri čemer se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek o vlaganju vlog in vročanju po elektronski poti.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za pregled prostorov, v katerih se opravljajo storitve, ali opreme, ki jo uporablja ponudnik storitev, ali za pregled sposobnosti ponudnika storitev ali njegovih zaposlenih.

(3) Obdelava podatkov v postopkih iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje podatke o ponudnikih storitev, ki predložijo vloge za izdajo dovoljenj: ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, enotna matična številka občana (EMŠO), strokovni naslov, znanstveni naslov, podatki o izobrazbi, podatki o zaposlitvi, funkcija v gospodarski družbi, podatki o dejavnosti, država vpisa v poslovni register, matična številka iz poslovnega registra, telefonska številka, številka faksa, e-naslov, naslov (država, kraj, poštna številka, ulica in hišna številka), dodatni naslov, podatki o vpisih v registre, podatki o zavarovanju ali finančnem jamstvu, podatki o zastopnikih, podatki o dobrem imenu (informacije o disciplinskih in drugih ukrepih ali sankcijah in odločitvah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem) in podatki o dokaznih listinah.

III. PROSTO USTANAVLJANJE PONUDNIKOV STORITEV IN PROSTO ČEZMEJNO OPRAVLJANJE STORITEV

1. DOVOLJENJA ZA USTANOVITEV

9. člen

(uporaba določb tega poglavja)

(1) To poglavje določa posebna pravila za postopke pridobivanja dovoljenj za opravljanje storitev, ki se uporabljajo, kadar zakoni določajo njihovo uporabo.

(2) Pravila tega poglavja se ne uporabljajo v primerih, ko izdajo dovoljenj urejajo pravila Evropske unije.

10. člen

(postopki za izdajo dovoljenj)

(1) Vloge prosilcev za izdajo dovoljenj se obravnavajo kolikor je mogoče hitro, najpozneje v treh mesecih od dneva, ko je pristojni organ prejel popolno vlogo.

(2) Pristojni organ ob prejemu popolne vloge za izdajo dovoljenj izda potrdilo o prejemu popolne vloge, ki mora vsebovati rok iz prejšnjega odstavka in informacijo, pod kakšnimi pogoji se uporabi pravna domneva iz tretjega odstavka 11. člena tega zakona.

(3) V primeru nepopolne vloge mora organ stranko nemudoma pozvati, naj jo dopolni in jo obvestiti, da rok iz prvega odstavka tega člena ne teče, dokler vloga ni popolna.

(4) Šteje se, da je vloga popolna z dnem, ko jo je pristojni organ prejel, če ta ne odpošlje stranki obvestila iz prejšnjega odstavka z zahtevo za dopolnitev vloge v desetih dneh od prejema vloge.

11. člen

(posebnosti glede rokov in odločanja v upravnih postopkih)

(1) Roki v postopkih, ki se vodijo glede dovoljenj za začetek in opravljanje dejavnosti storitev, začno teči, ko je vloga ponudnika storitev popolna.

(2) Pristojni organ lahko rok za izdajo odločbe iz prvega odstavka prejšnjega člena s sklepom enkrat podaljša za omejeno časovno obdobje, a ne dlje kakor za šest mesecev, če to opravičujejo zahtevnost zadeve ali poseben ugotovitveni postopek. Pristojni organ mora sklep ustrezno utemeljiti. Šteje se, da je rok pravočasno podaljšan, če pristojni organ odpošlje stranki sklep pred potekom roka za izdajo odločbe iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(3) Če v roku iz prvega odstavka prejšnjega člena ali v podaljšanem roku v skladu s prejšnjim odstavkom pristojni organ ni izdal in vročil odločbe, se šteje, da je bilo dovoljenje izdano z enakim pravnim učinkom kakor odločba pristojnega organa prve stopnje.

(4) Pravna domneva iz prejšnjega odstavka se ne uporabi:

- kadar v posameznem primeru obstajajo pomembni razlogi v javnem interesu in pristojni organ v dveh mesecih od dneva prejema popolne vloge izda sklep, s katerim ugotovi obstoj takšnih razlogov;
- če v postopku sodelujejo ali bi morale sodelovati osebe, za katere se ugotovi, da imajo pravni interes za udeležbo v postopku;
- v postopkih, ki se neposredno ali posredno nanašajo ali so povezani s celovito presojo vplivov na okolje, na presojo vplivov na okolje, na okoljevarstveno dovoljenje, okoljevarstveno soglasje, naravovarstveno soglasje, gradbeno dovoljenje ali uporabno dovoljenje;

- v postopkih za izdajo dovoljenj na podlagi izbire med več kandidati po 14. členu tega zakona.

12. člen

(izdaja dovoljenj in pravna sredstva)

(1) Dovoljenje se izda takoj, ko se v ustreznem postopku ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja.

(2) Če zahteva vstop v postopek za izdajo dovoljenja oseba, ki doslej ni bila stranka, organ o tem nemudoma obvesti stranko. Rok za izdajo odločbe, po katerem nastane domneva iz tretjega odstavka prejšnjega člena, preneha teči z dnem, ko je organ stranki poslal obvestilo o zahtevi za vstop v postopek. Če je bila zahteva za vstop v postopek dokončno zavrnjena, se tek roka za izdajo odločbe nadaljuje naslednji dan po nastanku dokončnosti te zavrnitve.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi, kadar vstop v postopek prihlasi državni pravobranilec.

(4) Rok za izdajo odločbe ne teče, kadar je postopek prekinjen ali ko je bilo zadržano izvajanje predpisa, na podlagi katerega mora organ odločiti.

(5) Popolna vloga ima ob domnevi iz tretjega odstavka prejšnjega člena, skupaj s potrdilom o njenem prejemu iz drugega odstavka 10. člena tega zakona, pravno veljavo izdanega dovoljenja. Če je pristojni organ opustil izdajo potrdila o prejemu vloge, se to potrdilo nadomesti z izkazom o vložitvi vloge.

(6) Rok za vložitev pravnih sredstev zoper dovoljenje, izdano na podlagi domneve iz tretjega odstavka prejšnjega člena, začne teči naslednji dan po preteku roka, v katerem bi morala biti izdana odločba.

(7) Pravna domneva izdanega dovoljenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena se ne uporabi v postopkih, ki sledijo na podlagi rednih in izrednih pravnih sredstev, v postopkih, ki sledijo na podlagi odločitve o pravnem sredstvu, in tudi ne v postopku s tožbo v upravnem sporu.

13. člen

(veljavnost dovoljenj)

(1) Dovoljenje, izdano ponudniku storitev, se časovno ne omeji, razen če je v zakonu določen omejen čas veljavnosti in zanj velja:

- da se dovoljenje samodejno podaljšuje, ali
- da gre za stalno izpolnjevanje zahtev, ali
- da sta časovno omejena veljavnost dovoljenja ali število razpoložljivih dovoljenj utemeljena s pomembnimi razlogi v javnem interesu.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne nanašajo na čas po izdaji dovoljenja, pred iztekom katerega mora ponudnik storitev dejansko začeti opravljati dejavnost, da bi dovoljenje ostalo veljavno, niti na pravila o prenehanju veljavnosti dovoljenj, če pogoji za veljavnost dovoljenja niso več izpolnjeni.

(3) Če ponudnik storitev, ki mu je bilo dovoljenje izdano, za to dovoljenje ne izpolnjuje več pogojev, nemudoma obvesti pristojni organ, ki ga je izdal. Pristojni organ prekliče dovoljenje, če pogoji zanj niso več izpolnjeni.

14. člen

(izbira med več kandidati)

(1) Če je število razpoložljivih dovoljenj za določeno dejavnost omejeno, npr. zaradi pomanjkanja razpoložljivih naravnih virov ali tehničnih zmogljivosti, je treba uporabiti postopke javnega razpisa za morebitne kandidate tako, da se zagotovi popolno jamstvo za nepristranskost in preglednost, vključno in zlasti z ustrezno objavo o začetku postopka, njegovi izvedbi in zaključku.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se dovoljenje izda za primerno omejeno obdobje, opredeljeno v predpisih, in se ne more samodejno podaljševati, niti ne more ponudniku storitev, katerega dovoljenje je pravkar poteklo, ali kateri koli drugi osebi, ki je v posebnem odnosu s tem ponudnikom, dati drugih prednosti.

(3) Pri določanju meril v postopkih izbire lahko pristojni organi upoštevajo tudi razloge, v skladu s predpisi Evropske unije, s področja varstva javnega zdravja, socialne politike, zdravja in varnosti zaposlenih ali samozaposlenih, varstva okolja, ohranjanja kulturne dediščine in katerega koli razloga v prevladujočem javnem interesu.

2. PROSTO ČEZMEJNO OPRAVLJANJE STORITEV IN DOPUSTNA OMEJEVANJA

15. člen

(prosto čezmejno opravljanje storitev)

(1) Ponudniki storitev lahko v Republiki Sloveniji opravljajo storitve, ne da bi imeli sedež na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Prosto čezmejno opravljanje storitev se lahko omejuje le, če gre za pomembne razloge javnega interesa, in sicer za razloge na področju javnega zdravja, varnosti, varovanja okolja in javnega reda.

(3) Začetek opravljanja storitev in opravljanje storitev se lahko omeji iz razlogov iz prejšnjega odstavka, če tako določajo predpisi in kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- omejitve ali zahteve niso neposredno ali posredno diskriminacijske glede državljanstva ali pri pravnih osebah glede države članice, v kateri imajo sedež;
- omejitve ali zahteve so utemeljene z razlogi javnega reda, javne varnosti, javnega zdravja ali varstva okolja;
- omejitve ali zahteve so sorazmerne za izpolnitev zastavljenega cilja in ne presegajo ravni, potrebne za doseg tega cilja, hkrati pa se ta cilj ne more doseči z manj omejevalnim ukrepom.

16. člen

(posamične izjeme zaradi varnosti storitev)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena je izjemoma mogoče sprejeti ukrepe v zvezi z varnostjo storitev za določenega ponudnika storitev iz druge države članice.

(2) Ukrepi v zvezi z varnostjo storitev se sprejmejo po postopku medsebojne pomoči na podlagi 27. člena tega zakona in če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- predpisi Republike Slovenije, na podlagi katerih je bil sprejet ukrep, niso predmet usklajevalnih pravil na ravni Evropske unije na področju varnosti storitev;
- prejemniku storitev sprejeti ukrep zagotavlja višjo stopnjo varnosti kot ukrep države članice ustanovitve;
- država članica ustanovitve ni sprejela nobenega ukrepa za zagotavljanje varnosti ali pa je sprejela ukrepe, ki so nezadostni v primerjavi z ukrepi iz 27. člena tega zakona;
- ukrep je sorazmeren, tako da zagotavlja izpolnitev cilja večje varnosti, a ne presega ravni, potrebne za doseg tega cilja, ter ga ni mogoče nadomestiti z drugim, manj omejevalnim ukrepom, s katerimi se lahko doseže isti cilj.

3. PRAVICE PREJEMNIKOV STORITEV

17. člen

(obveznosti ponudnika storitev za zagotavljanje nediskriminacijskega obravnavanja)

Pogodbeni pogoji in splošni pogoji za opravljanje storitev, ki jih ponudnik storitev da na voljo javnosti, ne smejo vsebovati diskriminacijskih določb na podlagi državljanstva ali prebivališča prejemnika storitev.

18. člen

(informacije in pomoč prejemnikom storitev glede zahtev za ponudnike storitev v drugih državah članicah)

(1) Prejemniki storitev imajo pravico, jasno in nedvoumno ter brez nepotrebnih ovir tudi na daljavo in v elektronski obliki, pridobiti naslednje redno posodobljene informacije:

- splošne informacije o zahtevah, ki se v zvezi z začetkom opravljanja storitev in njihovim opravljanjem uporabljajo v drugih državah članicah, še zlasti v povezavi z varstvom potrošnikov;
- splošne informacije o pravnih sredstvih in postopkih, ki so na voljo v primeru spora med ponudnikom in prejemnikom storitev;
- podatke, potrebne za navezavo stika z združenji, zbornicami ali drugimi organizacijami, kjer lahko ponudniki ali prejemniki storitev dobijo praktično pomoč.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka zagotavljajo pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki jih določi minister, pristojen za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: organi za posredovanje informacij).

(3) Organi, pristojni za posredovanje informacij iz prvega odstavka tega člena, za katere je zaprosil prejemnik storitev, po potrebi sodelujejo pri pridobivanju informacij z ustreznimi organi v drugih državah članicah.

(4) Če zaprosijo za informacije iz prvega odstavka tega člena organi iz drugih držav članic, jim organi v Republiki Sloveniji dajo zahtevane informacije takoj, ko je mogoče.

IV. KAKOVOST STORITEV

19. člen

(informacije o ponudnikih in njihovih storitvah)

(1) Ponudniki storitev morajo prejemniku storitev zagotoviti najmanj naslednje informacije in podatke:

- ime ponudnika storitev, njegov pravni status in obliko, sedež in podatke, potrebne za hitro vzpostavitev stika in neposredno komuniciranje, po potrebi po elektronski poti;
- če je ponudnik storitev vpisan v sodnem registru ali kakšnem drugem registru, ime tega registra in registrsko številko ponudnika storitev ali enakovredno sredstvo identifikacije v tem registru;
- če je za opravljanje storitev potrebno dovoljenje, podatke o ustreznem pristojnem organu, ki je dovoljenje izdal;
- če je ponudnik storitev identificiran za namene davka na dodano vrednost, identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost iz 79. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06, 33/09 in 85/09);
- za regulirane poklice ime in naslov poklicnega združenja ali organizacije, pri kateri je ponudnik storitev prijavljen, strokovni naziv in državo članico, v kateri je bilo ime podeljeno;
- splošne pogoje poslovanja in pogodbene pogoje, če jih ponudnik storitev uporablja, vključno s pogodbenimi pogoji ali določbami kolizijskega prava, ki določijo, katero pravo se uporablja za obveznosti iz pogodbenega razmerja, vključno z določili pogodb glede pristojnih sodišč ali rzsodišč;
- obstoj morebitnega jamstva, kakor so garancije za opravljeno storitev, ki niso predpisane z zakonom ali drugim predpisom;
- ceno storitve, ki jo za določeno vrsto storitve predhodno določi ponudnik storitev;
- glavne značilnosti storitve, ki jo ponuja;
- zavarovanje ali jamstvo iz 20. člena tega zakona in zlasti podatke, potrebne za navezavo stikov z zavarovalnico ali porokom, ter podatke o območju ozemeljske veljavnosti zavarovanja ali jamstva.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki jih mora ponudnik storitev zagotoviti prejemniku storitev morajo biti:

- za prejemnika storitev lahko dostopne na kraju opravljanja storitev ali podpisa pogodbe, ali
- za prejemnika storitev lahko dostopne v elektronski obliki na naslovu, ki ga posreduje ponudnik storitev, ali
- vključene v celotno informativno gradivo, ki ga ponudnik zagotovi prejemniku storitev in ki podrobno predstavlja njegove storitve.

(3) Ponudniki storitev morajo na zahtevo prejemnika storitev predložiti naslednje dodatne informacije:

- če ponudnik storitev cene za določeno vrsto storitve ni predhodno določil, ceno storitve, ali če natančne cene ni mogoče navesti, način izračuna cene, tako da jo lahko prejemnik storitev preveri ali dovolj natančno oceni;

- pri reguliranih poklicih navedbo predpisov, ki urejajo poklic ponudnika storitve v državi članici ustanovitve, in način dostopa do njih;
- informacije o njihovih drugih hkratnih dejavnostih (več disciplinarne dejavnosti) in udeležbah v gospodarskih družbah, neposredno vezanih na posamezno storitev, ter o ukrepih, sprejetih za preprečevanje nasprotja interesov;
- ime poklicnega združenja ali organizacije, katerega član je ponudnik storitev;
- kodeks ravnanja, h kateremu se je ponudnik storitev prostovoljno zavezal, naslov ter naslov spletne strani, na katerih je kodeks dosegljiv, ter jezikovne različice, v katerih je kodeks na voljo;
- če kodeks ravnanja iz prejšnje alineje ali poklicno združenje ali organizacija iz četrte alineje tega odstavka določajo postopek izvensodnega reševanja sporov, informacije o pogojih uporabe izvensodnega reševanja sporov.

(4) Informacije, ki jih mora ponudnik storitev zagotoviti v skladu s tem členom, morajo biti dostopne in zagotovljene jasno, nedvoumno in pravočasno pred ali ob podpisu pogodbe, ali če pogodba ni v pisni obliki, pred začetkom opravljanja storitve.

(5) Če je prejemnik storitev potrošnik, se za informacije, ki jih mora zagotoviti ponudnik storitev, uporabljajo pravila predpisov, ki urejajo varstvo potrošnikov, in pravila, ki jih določa ta člen.

20. člen

(zavarovanje poklicne odgovornosti in jamstva)

(1) Če je z zakonom določeno, da mora imeti ponudnik storitev, ki se ustanovi v Republiki Sloveniji, sklenjeno zavarovanje poklicne odgovornosti, ki ustreza vrsti in stopnji tveganja, je ta zahteva izpolnjena, če ima ta ponudnik storitev že sklenjeno zavarovanje odgovornosti v drugi državi članici, ali jamstvo, ki je enakovredno ali v bistvu primerljivo glede namena in kritja. Prav tako je ta zahteva izpolnjena, če ponudnik storitev predloži prejemniku storitev kakršnakoli jamstva, ki so enakovredna ali primerljiva glede namena in zagotavljanja zavarovanja tveganj, zavarovalne vsote ali zgornje meje jamstva ter možnega izvzetja iz kritja.

(2) Če je zavarovanje iz prejšnjega odstavka delno enakovredno, mora ponudnik storitev zagotoviti dodatno jamstvo do popolne primerljivosti.

(3) Šteje se, da ponudnik storitev izpolnjuje pogoje po tem členu, če priloži neoverjeni prevod potrdila, ki so ga izdale zavarovalne ali kreditne institucije ali drugi zavarovatelji s sedežem v drugih državah članicah.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v zavarovanje poklicne odgovornosti ali garancije, ki jih zahtevajo pravila Evropske unije.

21. člen

(reševanje pritožb)

(1) Pritožbe prejemnikov storitev zaradi nepravilno opravljene storitve se pošiljajo na naslove ponudnikov storitev, ki jih morajo ponudniki storitev zagotoviti prejemnikom storitev v skladu z 19. členom tega zakona.

(2) Ponudnik storitev mora najpozneje v osmih dneh po prejemu pritožbe pisno odgovoriti na pritožbo iz prejšnjega odstavka. Če pritožbi ne ugoti, mora zavrnitev pritožbe utemeljiti in si prizadevati za izvensodno rešitev spora.

(3) Če je prejemnik storitev potrošnik, se za reševanje pritožb potrošnikov zaradi nepravilno opravljene storitve uporabljajo pravila predpisov, ki urejajo varstvo potrošnikov.

V. UPRAVNO SODELOVANJE

22. člen

(splošna pravila o medsebojni pomoči)

(1) Medsebojna pomoč upravnega sodelovanja med državami članicami na področju storitev na notranjem trgu zajema vso pomoč, ki si jo neposredno lahko nudijo pristojni organi pri nadzoru ponudnikov in njihovih storitev.

(2) Na zahtevo druge države članice morajo pristojni organi v okviru svojih pristojnosti opraviti preverjanja, preglede in preiskave glede določenega ponudnika storitev in organ, ki je zaprosil za pomoč, obvestiti o rezultatih in sprejetih ukrepih, če so ti potrebni. Pristojni organi, za vsak primer posebej, sprejmejo najustreznejše ukrepe, ki temeljijo na predpisih Republike Slovenije tako, da se izpolni zahteva druge države članice.

(3) Če pristojni organi v Republiki Sloveniji prejmejo zaprosilo za pomoč s strani pristojnih organov druge države članice, lahko od ponudnikov storitev s sedežem v Republiki Sloveniji zahtevajo predložitev vseh informacij, potrebnih za nadzor njihovih dejavnosti, v skladu s predpisi Republike Slovenije.

(4) Pristojni organi v najkrajšem možnem času brez nepotrebne odlašanja po elektronski poti predložijo informacije, ki jih zahtevajo organi drugih držav članic ali Komisija Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

(5) Če pri izpolnjevanju zahteve po informacijah ali pri izvajanju preverjanj, pregledov in preiskav nastanejo ovire ali težave, pristojni organi o tem nemudoma obvestijo

pristojni organ v državi članici, ki je zaprosil za informacije, ob prizadevanju iskanja skupne rešitve.

(6) Za usklajevalno in nadzorno vlogo pri upravnem sodelovanju med državami članicami se v Republiki Sloveniji vzpostavi točka za zvezo. Naloge točke za zvezo izvaja ministrstvo, pristojno za gospodarstvo. Točka za zvezo nudi pomoč, če težav iz prejšnjega odstavka ni mogoče rešiti na ravni pristojnih organov.

(7) Zahteve po informacijah in zahteve za izvedbo kakršnih koli preverjanj, pregledov in preiskav, ki jih zahtevajo pristojni organi, se ustrezno utemeljijo, zlasti z navedbo razloga za zahtevo.

(8) Izmenjane informacije se uporabijo le v zadevah, za katere so bile informacije zahtevane.

(9) Registre, v katere so vpisani ponudniki storitev, in ki jih lahko uporabljajo pristojni organi, lahko pod enakimi pogoji uporabljajo tudi pristojni organi drugih držav članic, ki imajo primerljive pristojnosti, skladno s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(10) Če druge države članice ne izpolnijo obveznosti v zvezi z medsebojno pomočjo, točka za zvezo na pobudo pristojnega organa o tem obvesti Komisijo.

23. člen

(nadzor države članice ustanovitve v primeru začasnega opravljanja storitev ponudnika v drugi državi članici)

(1) Pri čezmejnem opravljanju storitev pristojni organi Republike Slovenije drugi državi članici, na njeno zahtevo, sporočijo informacije o ponudnikih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji, zlasti glede potrjevanja dejstev, ali imajo ponudniki storitev sedež na ozemlju Republike Slovenije in ali po njenih podatkih svoje dejavnosti opravljajo zakonito.

(2) Pristojni inšpekcijski organi Republike Slovenije nadzorujejo ponudnike storitev s sedežem v Republiki Sloveniji, sprejetje nadzornih ali izvedbenih ukrepov pa se ne opusti, tudi če se je storitev opravljala ali je povzročila škodo v drugi državi članici.

(3) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne pomeni dolžnosti, da se izvedejo dejanska preverjanja in nadzor na ozemlju druge države članice, kjer se storitev opravlja ali se je opravljala, za kar lahko pristojni organi Republike Slovenije zaprosijo pristojne organe države članice.

24. člen

(nadzor nad začasnim opravljanjem storitev ponudnikov iz drugih držav članic)

(1) Pristojni inšpekcijski organi Republike Slovenije so pristojni in odgovorni za nadzor nad opravljanjem storitev ponudnika storitev s sedežem v drugi državi članici, kadar opravlja storitve v Republiki Sloveniji.

(2) Pristojni inšpekcijski organi:

- sprejmejo vse potrebne ukrepe, med drugim tudi ukrepe, skladne z zahtevami 16. člena tega zakona, za zagotovitev, da ponudniki storitev iz drugih držav članic izpolnijo zahteve v zvezi z začetkom opravljanja in opravljanjem storitev;
- na lastno pobudo opravljajo preverjanja, preglede in preiskave, tudi na kraju samem, če preverjanja, pregledi ali preiskave niso diskriminacijski, ne temeljijo na dejstvu, da ima ponudnik storitev sedež v drugi državi članici, in so hkrati sorazmerni;
- na zahtevo države članice ustanovitve izvajajo preglede in preiskave, potrebne za zagotavljanje učinkovitega nadzora, ki ga opravlja država članica ustanovitve. Pri tem pristojni organi delujejo v okviru pristojnosti, določenih s predpisi Republike Slovenije, in se lahko odločijo za sprejetje najustreznejših ukrepov za vsak primer posebej, da se izpolni zahteva države članice ustanovitve.

25. člen

(mehanizem opozarjanja)

(1) Če pristojni organi Republike Slovenije ugotovijo, da je ponudnik storitev s sedežem v Republiki Sloveniji, ki opravlja storitve v drugih državah članicah, ravnal ali izvedel določena dejanja, ki bi lahko resno škodila zdravju ali varnosti oseb ali okolju, se o tem čim hitreje obvestijo vse druge države članice in Komisijo.

(2) Če pristojni organi Republike Slovenije ugotovijo pomembna posebna dejanja ali okoliščine v zvezi z opravljanjem storitev ponudnika s sedežem v drugi državi članici, ki bi lahko resno škodili zdravju ali varnosti oseb ali okolju v Republiki Sloveniji ali v drugih državah članicah, se o tem čim hitreje obvesti država članica ustanovitve, druge zadevne države članice in Komisijo.

(3) Za obveščanje iz prejšnjih odstavkov na pobudo pristojnih organov in za prejem opozoril iz drugih držav članic je pristojna točka za zvezo.

26. člen

(informacije o dobrem imenu ponudnikov storitev)

(1) Pristojni organi v Republiki Sloveniji zagotovijo, na podlagi ustrezno utemeljene zahteve pristojnega organa druge države članice, informacije o disciplinskih in drugih ukrepih ali kazenskih sankcijah in odločbah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem, ki so jih v zvezi s ponudnikom storitev sprejeli pristojni organi in ki neposredno vplivajo na usposobljenost ali strokovno zanesljivost ponudnika storitev.

(2) Pri posredovanju informacij iz prejšnjega odstavka se upoštevajo predpisi o varstvu osebnih podatkov. O posredovanju informacij se obvesti tudi ponudnika storitev.

(3) O sankcijah in ukrepih iz prvega odstavka tega člena se obvešča samo v primeru pravnomočnih odločitev.

(4) V zvezi z nepravnomočnimi odločbami iz prvega odstavka tega člena se pojasni, ali je odločba dokončna, ali je bila zoper njo vložena pritožba ali tožba v upravnem sporu ter se navede predvideni čas odločitve glede pravnega sredstva.

(5) Pri posredovanju informacij se navede tudi določbe predpisov Republike Slovenije, na podlagi katerih je bil ponudnik storitev spoznan za odgovornega ali kaznovan.

27. člen

(medsebojna pomoč pri posamičnih izjemah zaradi varnosti storitev)

(1) Pri ukrepih za posamezne primere na podlagi 16. člena tega zakona pristojni inšpekcijski ali drug državni organ preko točke za zvezo zaprosi državo članico ustanovitve, naj sprejme ukrepe v zvezi s ponudnikom storitev ter zagotovi vse ustrezne informacije o storitvi in okoliščinah. Zaposilo o ustreznih ukrepih ne posega v sodne postopke, vključno s postopkom prehodnega odločanja na Sodišču Evropske unije in dejanji med kazensko preiskavo.

(2) Na podlagi informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih prejme od države članice ustanovitve, pristojni inšpekcijski ali drug državni organ, preko točke za zvezo, uradno obvesti Komisijo in državo članico ustanovitve o svoji nameri za sprejetje ukrepov in navede:

- razloge, zaradi katerih meni, da so ukrepi, ki jih je sprejela ali predvidela država članica ustanovitve, neustrezni;
- razloge, zaradi katerih meni, da nameravani ukrepi izpolnjujejo pogoje iz 18. člena Direktive 2006/123/ES.

(3) Z izjemo nujnih primerov iz četrtega odstavka tega člena nameravani ukrepi pristojnih inšpekcijskih ali drugih državnih organov ne smejo biti sprejeti prej kot 15 delovnih dni od datuma uradnega obvestila iz prejšnjega odstavka.

(4) V nujnih primerih, ko posamezniku ali premoženju grozi neposredna in znatna škoda zaradi posamezne storitve ponudnika storitev, imajo pristojni inšpekcijski ali drugi državni organi pravico, da ne uporabijo določb prejšnjih odstavkov. V takšnem primeru brez odlašanja preko točke za zvezo uradno obvestijo Komisijo in državo članico ustanovitve ter navedejo razloge, zaradi katerih menijo, da gre za nujni primer sprejetja ukrepov.

(5) Pristojni inšpekcijski ali drug državni organ, ki prejme zaprosilo druge države članice, v najkrajšem možnem času ugotovi, ali ponudnik storitev s sedežem v Republiki Sloveniji deluje zakonito, preveri dejstva, na katerih temelji zahteva, in preko točke za zvezo nemudoma obvesti državo članico, ki je zaprosila za sprejetje ukrepov, o sprejetih ali predvidenih ukrepih ali glede na posamezni primer o razlogih, zaradi katerih ni ali ne bo sprejel nobenega ukrepa.

28. člen

(način izmenjave informacij)

(1) Za izmenjavo informacij pri upravnem sodelovanju držav članic v skladu z določbami tega poglavja se uporablja elektronska pot oziroma ustrezni informacijski sistem za notranji trg.

(2) Izmenjava podatkov iz četrtega odstavka 22. člena tega zakona obsega naslednje podatke o ponudnikih storitev in njihovih zastopnikih, o katerih se izmenjujejo informacije: ime in priimek ali firma, datum in kraj rojstva, podatki o izobrazbi, država ustanovitve ali vpisa v poslovni register, matična številka iz poslovnega registra, davčna številka, telefonska številka, e-naslov, naslov (država, kraj, poštna številka, ulica in hišna številka), dodatni naslov, podatki o dejavnosti, podatki o vpisih v registre, funkcija v gospodarski družbi, podatki o zavarovanju ali finančnem jamstvu, podatki v zvezi z informacijami, ki jih ponudniki zagotavljajo prejemnikom storitev, podatki o tržnih komunikacijah, podatki o dobrem imenu (informacije o disciplinskih in drugih ukrepih ali kazenskih sankcijah in odločitvah v zvezi s plačilno nesposobnostjo ali stečajem) in podatki o dokaznih listinah.

(3) Pristojni organi lahko zberejo potrebne podatke za namene izmenjave informacij po tem zakonu iz obstoječih nacionalnih zbirk osebnih podatkov. To velja tudi za pridobitev teh podatkov po neposredni elektronski poti.

(4) Vlada podrobneje predpiše način elektronske izmenjave informacij pri upravnem sodelovanju držav članic.

VI. NADZOR

29. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo pristojni inšpekcijski organi.

VII. KAZENSKE DOLOČBE

30. člen

(prekrški)

(1) Z globo 1.200 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- opravlja storitve v nasprotju s 17. členom tega zakona;
- ne daje ali zagotavlja informacij, v skladu z 19. členom tega zakona;
- v roku, ki ga določa drugi odstavek 21. člena tega zakona, pisno ne odgovori na pritožbo prejemnika storitve.

(2) Z globo 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Zakon o storitvah na notranjem trgu – ZSNT (Uradni list RS, št. [21/10](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»VIII. KONČNA DOLOČBA

31. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1L (Uradni list RS, št. [75/23](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»56. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.